

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518201316
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3518201316.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcov 1/ L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. nad S. XX a 2/ M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. nad S. XXX proti žalovanej F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. nad S. XXX, zastúpenej JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou, so sídlom Trenčín, Partizánska 7571/58, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalobcu 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12C/22/2018-78 zo dňa 17. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi 2/ **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie /výrok I./ a žalovanej priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca 1/ a žalobca 2/ povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne k rukám právneho zástupcu žalovanej v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia /výrok II./. Na odôvodnenie tohto uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou proti žalovanej domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX pre k.ú. C. nad S. a na LV č. X pre k.ú. C. nad S.. Žalobca 1/ po otvorení pojednávania dňa 20.05.2019 zobral žalobný návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Žalobca 2/ súdu dňa 14.02.2020 oznámil, že tiež berie žalobný návrh späť a žiada konanie zastaviť. Žalovaná so zastavením konania vyjadrila súhlas a uplatnila si nárok na náhradu trov konania. Súd s ohľadom na späťvzatie žaloby oboma žalobcami podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/ konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Mal za to, že procesne zastavenie konania zavinili žalobcovia, ktorí zobrali žalobný návrh bez uvedenia dôvodu späť, a preto žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania, ktorý jej súd priznal v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto uzneseniu do výroku II. o náhrade trov konania podal žalobca 2/ včas odvolanie. Uviedol, že je invalidný dôchodca s dôchodkom 366,70 eur, čo mu nepokrýva ani životné náklady. Navrhol preto, aby mu bola povinnosť náhrady trov odpustená.

3. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP vo výroku II. o náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi 2/ a to z dôvodov jeho odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu 2/ nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi 2/ podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správne.

4. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení konania nebolo odvolaním strán sporu napadnuté a preto je v tejto časti právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté /§ 367 CSP/.

a. Pokiaľ ide o odvolaním žalobcu 2/ napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania strán sporu, odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že odvolacie námietky žalobcu 2/ nie sú dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania je vo vzťahu k žalobcovi 2/ vecne správne.

5. V predmetnej veci došlo k zastaveniu konania o žalobe žalobcov o zrušenie a vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnostiam, a to z dôvodu späťvzatia žaloby zo strany žalobcov 1/ a 2/. Títo vzali svoju žalobu späť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím konanie pre späťvzatie žaloby zastavil a vo vzťahu medzi žalobcami a žalovanou potom žalovanej priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú žalobca 1/ a žalobca 2/ povinní jej zaplatiť spoločne a nerozdielne, čo odôvodnil podľa § 256 ods. 1 CSP procesným zavinením žalobcov 1/ a 2/ na zastavení konania.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia strana, ktorá procesne zavinila, že konanie muselo byť zastavené, je povinná hradiť jeho trovy. Procesné zavinenie zastavenia konania sa po zmene právnej úpravy /kedy od 01.07.2016 je platný a účinný Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil predchádzajúci Občiansky súdny poriadok/ musí posudzovať už nie len výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku /v tomto zmysle zavinenie zastavenia konania môže spočívať napríklad v tom, že bola podaná žaloba vo veci, v ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, alebo v ktorej prebieha iné konanie, alebo že bol a podaná žaloba proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, alebo došlo zo strany žalobcu späťvzatiu nedôvodne podanej žaloby/ ale aj tak, že procesné zavinenie zastavenia konania predstavuje konanie žalovaného, ktoré viedlo k tomu, že žalobca vzal svoju dôvodne podanú žalobu späť. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba je podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojí, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má byť také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ist' na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pôjde teda o situáciu, kedy bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním žalovaného a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V takom prípade má žalobca právo, aby mu žalovaný nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán sporu z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je treba vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby.

8. V danom prípade sa žalobcovia svojou žalobou domáhali zrušenie a vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán sporu k nehnuteľnostiam a svoju žalobu v priebehu sporu vzali späť bez bližšieho odôvodnenia. Zo žiadnej skutočnosti, ktorá vyšla v spore najavo nemožno teda usudzovať, že žalobcovia svoju žalobu vzali späť pre správanie sa žalovanej ohľadne predmetu sporu. Pričítať procesné zavinenie na zastavení konania tak možno len žalobcom 1/ a 2/, ktorí svoju žalobu vzali späť, v dôsledku čoho musel súd prvej inštancie konanie zastaviť. V zmysle § 256 ods. 1 CSP má preto žalovaná proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania, ako o tom aj správne rozhodol súd prvej inštancie.

9. Skutočnosti, na ktoré žalobca 2/ poukazuje v podanom odvolaní a ktoré sa týkajú jeho príjmov by mohli za určitých okolností predstavovať dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by sa podľa § 257 CSP žalovanej výnimočne náhrada trov konania nemusela voči žalobcovi 2/ priznať.

10. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Uvedené zákonné ustanovenie predstavuje možnosť, kedy súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu, resp. stranu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania na náhradu trov konania protistrany a protistrane tak náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Zo znenia uvedeného ustanovenia § 257 CSP je pritom zrejmé, že zákon vyžaduje pre aplikáciu uvedeného zákonného ustanovenia vždy spojenie dvoch podmienok a to: a) dôvody hodné osobitného zreteľa a b) výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane strán konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia individuálnych okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové asociálne pomery strán konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup strany v konaní. Ustanovenie § 257 CSP však neslúži na zmierňovanie, alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami a jeho použitie neodôvodňuje len sama skutočnosť, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany.

12. Po preskúmaní danej veci z dôvodov odvolania žalobcu 2/ dospel odvolací súd k záveru, že tu neexistujú také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by výnimočne umožňovali žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi 2/ celkom alebo aspoň sčasti nepriznať. Žalobca 2/ je síce invalidným dôchodcom s dôchodkom 366,70 eur mesačne, ale samotná táto skutočnosť ešte aplikáciu § 257 CSP neodôvodňuje. Nedostatočný príjem strany sporu spolu s ostatnými jej majetkovými pomermi by mohol byť dôvodom hodným osobitného zreteľa pre aplikáciu 257 CSP ale len vtedy, ak by k nemu pristúpila nejaká ďalšia výnimočná okolnosť /napríklad by náhrada trov konania nepostihla len samotnú stranu ale aj ďalšie osoby závislé svojou výživou na strane sporu, alebo konkrétne okolnosti sporu sú také, že priznanie náhrady trov konania niektorej zo strán by nebolo spravodlivé a podobne/. V danej veci však žalobca 2/ žiadnu takúto výnimočnú okolnosť netvrdil. Len samotný nízky príjem žalobcu 2/ preto na nepriznanie náhrady trov konania žalovanej cestou § 257 CSP nepostačuje.

13. Na základe týchto záverov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi 2/ ako vecne správne potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej by patrila náhrada trov odvolacieho konania. Keďže jej však preukázane žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).